

Նոյն իսկ Մայրաքաղաքիս մէջ քանի՜ կարող հովիւներ ունինք, որ Պէշիկթաշի Գեր. Քարողչին չափ փափաքէին իրենց քարոզներն համեմել, և անոր պէս գիտնային ժամանակին ու պարտդային յարմար խօսքեր խօսիլ եկեղեցւոյ բեմէն որպէս արանց նոյնպէս և կանանց։ Կամ Եէնի Գարուշի Գեր. Քարողչին չափ կարող չինէին ժողովուրդ յան կուցանել յեկեղեցին, ուրեղի հանգիստանալ նոցա, և սիրել զնոսա։

Քիչ ունենալն ալ բան մ'է, բայց այսպիսի պարտդայից մէջ գահունակութիւնն մենք պախարակելի կը գտնենք. դի չենթադրեր յառաջադիմութիւն, և յառաջդիմութիւնն առաւել այժմ խնդրելի է, յորում ամեն ինչ անդր քան զկարն իսկ կը նկրտի։

Երբ մասնաւոր վարդապետանոց չունինք, վարժապետանոց մ'իսկ երեւակայութեան մէջ կը վայելենք, հարկ է որ գոնէ վանքերն անոնց տեղը բռնեն, որպէս զարդ երբեմն երբեմն ըրած են, և վայելած Սղգին երախտողիտութիւնն։

Հայ ազգութեան այլադաւան հասարակութեանց մէջ այս կէտն կերեւոյ թէ լաւ եւս ըմբռնուած է, նմանօրինակ հաստատութիւնք ինոսա՝ եղկար տարիներով կը պարծին, նոյնչափ և արդիւնաւորութեամբ, մեք ի՞նչու վար մնայինք անոնցմէ, մեք, որ թուով յանհունըս աւելի, կրնայինք մեծագոյնս գործել, և օտարին պիշ պիշ հայիլ տալ մեզ։

Բայց այսպիսի խորհրդածութիւնք գուցէ վիրաւորեն դրաղումըս ի մէնջ, այլ սա՜ թէ՛ դոնէ յայսրմհետէ մենք ալ ջանալու ենք՝ խրատական մ'է ուրիշ շատ մը խրատներու պէս, զոր հայ թերթեր սովորութիւն ունին գրելթէ ամեն օր կրկնելու։

Պատրիարք մը կամ առաջնորդ մը, ուրիշ միայն կը յուսանք մենք ամեն ինչ, առանձինն անշուշտ մեծինչ չեն կարող գործելու, անոնց սպասած օգնութիւնն ընձեռուելու է, Այսպէս Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր յերասօղէմ՝ դարձն որչափ հրճուեցնէ զհայերն թէ՛ Երուսաղէմ ուր ուրեմն պիտի ազատի անգլուխ մը՝ նալու աղեւէն, այնչափ կսպասեմք հրճուիլ կարողներու մատուցանելիք աջակցութենէն, որ անտարակոյս նիւթականին մէջ կը կայանայ։

Երուսաղէմ՝ պարտքի տան է տակաւին, Երուսաղէմ՝ այսպէս բարձի թողի. ահա ինչ որ կրնայ շուտագունել ամենէն յետին Հայուն երեսը։

Երբէք չենք կրնար հաւատալ թէ Հայ մեծատուն մը այդ պատկառելի հաստատութեան համար գորովայից վայր մը շնորհած չըլլայ իւր սրտին մէջ, այն հաստատութեան համար որ ամենակարեւորն է, և որոյ պարտուց տակ ընկճեալ վիճակն ցաւ կազդէ ամեն Հայու. այլ կրնամք հաւատալ թէ՛ Հայ մեծատունը վիշտ մը ունեցած ըլլայ գործող մէկ մասին գէմ, և զայդ իւր անտարբերութեամբ յայտնէ։

Դէպքերն այնպէս կը ջանան

ենթադրել տալ թէ մէկ մասն ուրոյն գործելու տրամադիր է, միւս մասն ուլ այդ տրամադրութենէն ուրիշ տրամադրութիւն մը ստեղծելով, իր գործելու որոյն եղանակըն աւելցած է. ինչ որ զօրութիւն մը կը ջլատէ :

Համերաշխութեան մէջ բնորոշ ենք կեանքը, և ահա տմեն գլխաւորութիւնք կը գլխաւորին :

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շահագոյլեան տրժանապատիւ Յակոբ վարդապետ իրեն եղած հըրաւիրանաց համեմատ՝ երկու շարթի օր ներկայացաւ կրօնական Ժողովոյ, որ գումարեալ էր ընդ ատենատետութեամբ Ամեն իօրիմեան Սրբազանի :

Ժողովն ծանոց նորին արժանապատուութեան թէ իւր խնդրոյն քննութիւնն պիտի կատարէ յետ Չտակական տօնից, մեծ հաւատարմէնք թէ անկողմնակալութեամբ պիտի վարուի պայտիսի փափուկ խնդրոյ մը մէջ :

Յաւ իսիրա կը լսենք թէ Մեծ. Յովակիմ էֆէնտի Յէնէրճեան Ազգային Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան անդամակցութեանէն հրաժարած է, և Բաղաքական Ժողովն ընդունելով անոր հրաժարականն, հոգաբարձութեան աւ

աւջորկութեան համաձայն, անդամ կարգած է Պօղոս Էֆէնտի Գարրիէլեան :

Յէնէրճեան Յովակիմ էֆէնտի նման խղճի մտօք և անձնանուիրար աշխատող անդամի մը պահտութիւնն Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեանէն՝ մեծ կարուստ է ըստ մեզ, կը փախալէինք որ Բաղաքական Ժողովն կարենար համազել զնա ի շարունակութիւն իւր պաշտօնին :

* * *

Բայ, Ժողովն ուշադրութեան առած է Սկիւտարու Սէլամիյէի տղային վարժարանի ուսուցչաց գիլն, որով իրենց յետմեալ ամաթնոյտից վճարման ի մասին կարգադրութիւն կը խնդրէին, և զայն յանձնեց Ռատմական Խորհրդոյ անօրինութեան :

Այս լուրն տուած ատեններն աւելորդ չենք համարիր ճշմարտութիւնն ի վեր հանել այդ թաղին եկեղեցւոյն մէջ պատահած դէպքէ մը ի մասին որը Արեւելիի ակամատես նամակագիրը այլ ընդ այլոց պատմած էր, անշուշտ բարեմտութեամբ :

Ս. Խոշ եկեղեցւոյ Թաղ. Խորհուրդն որոշած էր ուսուցչաց ամսականներն ժամանակին տոյնինքն՝ ամեն ամսագլխուն անպատու վճարել ամսականաց փայ փոքր զեղծով մը, և զայն որոշում հաղորդելով ուսուցչաց՝ հաւանութիւն ընդունած էր :

Բայց ուսուցիչներէն մին, որոյ

անունը չենք ուղեր յիշել աստ, խնդրոյն իրս անտեղեակ, կը դիմէ թաղ խորհրդոյ իւր պահանջքն ըստանալու. և երբ այդ խորհրդոյ անդամներէն մին կը վճարէ պահանջքն 30 դրու չի գեղջով, յանկարծ այդ բարեբարոյ ուսուցիչն կարողանալէ, «տտակա քեզի չեմ կերցունէր»:

Այսպիսի պարագայի մը մէջ որպէս փոյիլ է վարսել, այնպէս կը վարուի թաղ, խորհրդոյ այդ անդամն, կը հրամայէ ժամակոյնի մը որ զայն դուրս հանէ: Այս միջոցին եւ կեղեցւոյ աւարաման ժամանակն ինկնելով՝ հայ փոյիս մը դուրս կեղեցեղեցիկէն. և տեսնելով թէ կըտուոյ ձեռով բան մը կը դառնայ բան. կալին առջեւ, հան կը դիմէ, յայնժամ մեր քաջամորտիկ ուսուցիչն կարծելով թէ յատկապէս իրեն համար փոյիս րեբուած է, կը փոխչի և կերթայ խրիմեան Հայրիկի մօտ:

Ահա՛ ճշմարտութիւնը, այս պարագային մէջ թաղ, խորհրդոյն է յանցաւոր, որ իրրեւ դող կամբ բաստանուի ու սուցէ մը, թէ այդ ուսուցիչն, որ կերեւոյ թէ շատ կանուխ սխառ է ուսանողաց բան սորվեցնելու արհեստին: Աւելի աւելի է որ այդպիսիք նախ մարդու հետ վարուիլ և խօսիլ սորվին, և ապա թէ գան ուսուցանողական արհեստն ստանձնեն:

Երեքշաբթի օր Ս. Պատրիարք Հայրն՝ ընկերակցութեամբ Վսեմ.

Մարտտ Սիմոն Զպէյի: Ապրիլի պաշտօնատուներ պնաց և տեսակցեցաւ Պատական նախարար Վսեմ. Ճէվոնթ Քաշայի հետ որ իրացելու յարգանք ընդունեց զն. Արքայնու թիւն:

Ամեն Ս. Պատրիարք Հայրը ն. Վսեմութեան յանձնեց խառն ժողով. Մաղարթան լեզ նսին և Ազգային Ժողովոյ Մայրաթան ի մասին պատրիարքական ընտրութեան:

Նորին վսեմութիւն կարողաց զանոնք և յայտնեց թէ ինքն որդէն գիտէր ընտրութեան արդիւնքը, և ըստ թէ պիտի փութայ զանոնք յղել ի ք. Դուռն:

Ս. Պատ. Հայրն այսպէս խառնցաւ ապա. Թէպէտ մաղիր էի և կը փոփաքէի առանց որ և է պաշտօնի քաշուիլ երուսաղիմաց վանքն և կենացս մնացեալ օրերն վեհ. Սուրբանին կենաց համար աղօթելով անցնել, րայց զի ազգն երուսաղիմաց պատրիարք ընտրեց զիս, և երուսաղիմաց գործերն պիւրատար են բաղդատմամբ ք. Պօլսոյ պատրիարքութեան գործերուն, հարկադրուած եմ հնազանդիլ Ազգին կամաց, ապալնելով միմիայն Օգոստ. Սուրբանին հայրական բարձր խնամոց:

Վսեմ. Ճէվոնթ փաշա խառնացաւ աշխատիլ կատարելու համար Ազգին և Ն. Ամենապատուութեան քաղձանքը:

ԿԱՐԴԱՆԻ ՄԱՌՅՈՒՐ

ԼԱՍՏԵՐԻ այս թուոյն հետ մեր Մեծայորդ բաժանորդաց կադար-կենք տեսող մի նուէր, Կադանդե առնիւ այս ածներէն չլքարով հան-դերձ՝ այնքան հաճայք և ուրա-խութիւն պիտի պատճառէ զայն ընդունողներուն, — ևր յաւամք-սր երբէք իրենց կենաց մէջ չպիտի մոռնան ոչ զնուէրն և զնախրու-տուն:

Այս նուէր բան մ'է, որ չուա-տիր. . . հոգի ու չունի. . . բայց ևր շարժի եւմէ չարժեւ, ոչ ունա-ւը կըլլայ, ոչ ձմեւը. . . գէղջըր այնպէս բերաւ որ այս օրերուն մէջ լլկայ. . . ի՞նչ է: Ձե՛մ, յաւաք որ գիտնաք. . .

— Մառմ'է:

— Բաց չուտաւիր, ըսի:

— Օրացոյց:

— Ա գիտցար, օրացոյց ամեն ամեն կըլլայ:

— Խաղիսն պաղբի:

— Թա՛մա՛մ:

— Հաղա ի՞նչ է:

— Մէկ պոյմանաւ մէ կըտեմ, եթէ վրանան ոչ եւ խրկած ըլլամ ոչ գուն ընդունած ըլլաւ:

— Շատ աղէկ:

— Իսկ թէ խօշորդ դայ, գու ալ իմ նուէրս խրկեւ:

— Ի՞նչ:

— Դրամ:

— Ըսէ աբեմն հեաքրքրու-թիւնս կը շարժեւ:

— Բաժնորդ աղնոյն անդորրա-դէրը: Ըսի դնայ:

ԱՌԵԻՏԻՄԱԿԱՆ

Բանջարեղինաց և ընդեղինաց վիճակը՝ օդոյ յանկարծական փո-փոխութեան պատճառաւ շարժու-մէջ բաւական փոփոխութիւն կընց որք հախախտ եղած է կըսուի, ուրը պարզ գլխու ցաւ, բազադրեալ գլխու ցաւ ունեցողներ ալ կան ե-ղեր:

Շուրջամէջ յանկարծական ան-կում մը ունենալով որքը ճոխած է, բայց աստիճաշարական ակտ մ'ալ ներսէն սկսած է ուտել դինքը. դին չունի, այսինքն ամեն դինէ վար:

Փաստըւոյի վիճակը յաւա-հասական է, ամեն կողմէ ահագին բերաններ գէւ իրեն բացուած, ա-հագին ժուէրքներ կը ցույցեն, գի-նը ինկած է, օրովհետեւ լաւ փակ-ցուած չէր վրան. բայց յորմէհետէ հաստատուեցաւ թէ փաստըւոն ալ իր անդարտութիւնն ունի, չկար-ծուիր թէ այս խեղճ տարածը բո-լորովին մուտցու թեան մատուի:

Շարժու-մ ճիշդ մէջանողը 2000-000 հօխա եկաւ ծովային ճամբով, և դնաց վրա փարա, այսինքն փո-րի ճամբով:

Պէօհրիւնէն խնդրանքէ հետի է . ուստի հրապարակը՝ տկար . որովհետեւ կառքերու յաճախակի անձու դարձին (պատճառաւ քարերը տեղերնուն) խախտած են . ո՛վ աւելուր հրապարակի :

Սպաննեաքի վրայ այս օրերս բաւական դարձ կըլլայ կար . Ծէնէր-Պահճէսիի և Գուրպաղը-Տէրէսիի կողմերէն 373³ հակ . և . սխալ , սըխալ . 663³ լի փէ բերուած է , թայց ամենքն ալ տխուր վիճակի մէջ են : Ծէնէր-Պահճէսիի կողմններուն համար կրտսի թէ սիրտհարու թիւնը փնասած է իրենց , իսկ Գուրպաղը-Տէրէսիիներուն համար՝ թէ փորահարու թենէ բռնուած են :

Այս վերջիններուն հիւանդութիւնը պիգմիւրինէ և լէպլէպիին գիւնները բարձրացուցած են . որովհետեւ փորհարութեան դէմ առաջին դեղ է պիգմիւրին և լէպլէպիին :

Գարլ թուռիին , վրայի մարթը միայն առողջ մնացած է . թուռիին ներքին վիճակը ամեն յոյսերէ վար է : Սակայն այս ձմեռ աղէկ դործ եղաւ ասոր վրայ , գինեատուններուն մէջ ո՛չ եւս սա կը վնասուի :

Բրոստան ինկաւ , բախըան եւլաւ , հաւկիթը կան պառկած է , միայն ձեռքէն բռնողի մը սլէսք ունի : Մեծ յոյս կայ թէ ութ օրէն շտիւի և ուսքի ելլայ :

Ռատիքեան կը բնտուռի . ո՛վ գիտէ ո՛ր ծակը մտած է : Եստ գիւմամներ եղան ասոր համար հրապարակին տակը . աստէսը գիտցու-

ղին համար 100 ոսկի կը խոտաւորի ի դիմաց Պրսեբնակի գնչու եղբարց :

Ընթ.ԱՅԻԿ ԳԻՆԵՐ

Կարծր ցորեն	իպուա քիլէ	7Բ2:
Ռուսիո	59-60	43-43
Ամերիկէի	5-5	0000
Ռվիլանիոյ	չեկաւ և չկայ , գոյ	
	նէ պիտի բլլայ :	

Կակուշ ցորեն

Ռուսիոյ	60-64	50-55
Ամերիկէի	10-15	8-18
Ռվիլանիոյ	Գարլիքէն ետ գար-	
	ձաւ , փոթորկի պատ-	
	ճառաւ :	

Գարի

Սեւ ծով . շոգենաւներու անցու դարձը արդեւք եղած է աճման :

Դանուր , Բումէլի , Մարմարու , Պանարմա , Պալլքէսէր , Իզմիր , Մէրսին , Օտեսա , Կալաձ , Մարսիլեա , Սուրիա , Տրապիզոն , Ռոտտաթօ , Դարդանեւ , Էն , Էն , Էն . այս քաղաքներուն բերքերը ընթերցասէրք կրնան կարգաւախարհագրութեանց մէջ . գիները վերջը կը նշանակենք :

ՆԵՐԱՇՈՒԹԻՒՆՔ

Ալքոլ . հասաւ , հոս է , անցեալ օր տեսանք , 1000000 տակաւ : Սպառեցաւ 8000000 տակաւ . որովհետեւ պրսեցիք դեռ չհասածներն ալ կսպառեն : Ռօմ մտաւ 500000 տակաւ , դօնեակի վերածուեցաւ , և կը վաճառի ի դեղարանս , կեղ-

ծերէն զգուշանալու է. այս գօնեակին շիշերուն վրայի նշանակն այս է, «Շամբաներ ֆին» դին իւրաքանչիւր շիշին 20 ֆրանք: Կը խընդորուի յարգոյ գօնեակասէրներէն որ ի դուր չտշխատին զեղչել տալ այս գինն, անցեալ օր աշխատորոտ դեղագործ մը այս քսան ֆրանքի գինէն 3 սանդղիմ գեղջերու անխոհեմութիւնն ունենալով, անանկացաւ, և 3 քարուկիւր սուն շիշեց վրան բաց տեղ մը, ի բեռա:

Շաքար. վեց հարիւր տեսակէն ալ եկաւ: որմէ շատ, որմէ քիչ բայց հրապարակի վրայ շատ գործ չկայ, որովհետեւ հիմա պարոյ մէջ անունի կարեւորութիւն տուող չկայ, անձնաւորութիւն և տահմանիւն ազնուականութիւն կը բնութաւ:

Անցեալ օր ալում մը նշատաւ իբր շաքար շաքարաւաճառի մը կը ներկայանայ, և գործ կը խնդրէ, աղերսագիր ի ձեռին, բռանաք յօգտմ ի մէջ, շաքարաւաճառն տուի բերան երեւոյթէն խարուելով, հիւրասիրած է այդ թշուառ սղերտակուն, բայց յետոյ յաճախորդաց ազդարարութեան վրայ՝ սթափելով ճամբած է այդ խորհրայն ի փոր պոլսերնակ համազգայնաց:

ԱՐՏԱԾՈՒԹԻՒՆ

Սփինն. պատրաստ քանի մը հարիւր անտուկ, վաճառում չկայ կըսուի առեւտրական թերթի մը մէջ, բայց սխալ է, մեք տմեն բատոյգ աղբիւրներէ ստուգած ենք որ, բոլոր եղանակն ալ ծախուած է,

ի՞նչ է հապա այս տարօրինակ քընաբերականութիւնն Հայ թերթերու մէջ, Կարգացէք և տեսէք, եթէ մին թմբեցնէ, միւսը կը քնայնէ, և ուրիշ մ'ալ մեռելութեան կը դատապարտէ:

Քնահատութեան ներդող անձանց կը յանձնարարենք զանոնք:

Ճէհրի. բարեկենդանի առթիւ շատ ծախուեցաւ, դէմքեր ներկելու համար, բայց հիմա հրապարակը կեցած է, և հրապարակին վրայ գանուող ժողովուրդն ալ ալթիւսթ վիճակի մը մէջ:

Բամպակ. վաճառեցաւ 40000 որպեալ, Հրապարակը ուրիշ հրապարակի մը հետ նեղուցով մը կապուած ըլլալով, յորձանքը պալեաները հոսկէ հոն քշեց, հոնկէ ալ հոս պիտի քշէ, կըսուի, յետադարձ մզմամբ մը:

Բուրդ. վաճառեցաւ 6000 օխա գըվըրճ, Գըվըրճը ըսինք տէ, միտքերնիս ինկաւ անոր միտք... ո՛հ, ի՞նչ համով կըլլայ, անշուշտ օր մը կուտենք, անգութ մասկավաճառներ, մեզի կեօգլանտքի ըրին:

Շերամ. նշանակութեան արժանի գործ չեղաւ: Պրուսայի հրապարակին բացուելուն կապսուռի. բայց այդ հրապարակին բացուելուն առանց սպասելու՝ որդիկներն շորժիլ սկսած են: Պրուսայէն եկող արժանահաւատ անձ մը կպտում է թէ գիշեր մը խանի մը սենեկի մէջ ննջակից եղած է ատունց հետ փրէի և թահտապիթի վրայ նշանաւոր յաւելում մ'է այս:

Յաջորդ շարաթ կը յուսանք
ուսելի մանբաման տեղեկութիւն
տալ առեւտրական գործոց հետա-
մուտ անձանց, մանաւանդ այն բան-
ջարեղինաց մասին որ ընդ հուպ
հրապարակը պիտի զարդարեն, և
հրապարակէն պիտի զարդարուին:
Սպասել և յուսաւ. . .

ԲԱՌԱՐՆԱ ԴԻՌԳԻՆԵԱՆ

ՀԱՄԱՌՈՏՈՒԹԻՒՆՔ

- հ գ Հասարակ գոյական
յ գ Յատուկ գոյական
ա ա Ածական անուն
մ ա Միջակ անուն կամ ածական
դ Դերանուն
ն Նախադրութիւն
բ ց Բոց ներդրական
բ ը Բոց չէզոք
բ կ Բոց կրաւորական
մ շ ճ խ Մտկոյց, շարկապ, հայեար-
կութիւն խառըլըխ
ա հ Արդի հայերէն
հ հ Հին հայերէն
է ա Հին աշխարհարտ.
ծ բ Ժողովրդական բառ
փ բ Փաստարանական բառ
տ բ Տոնկերէն բառ
յ բ Յաւանական բառ
գ բ Գաղղիարէն բառ

Ա.

Անաստատ, յ ա և յ բ. — Այս

բառ յատուկ անուն է և յունական
իգականը կըլլայ Անաստատիա, յայտ-
նի կերեւայ որ «իա» մասնիկը զայն
իգականացուցած է, բայց ուրիշ
բառի վրայ գրուելով նոյն աղղե-
ցութիւնը չունենար, օրինակի հա-
մար չըսուիր «փստիա» որովհետեւ
փստի բառը որ հաց կընշանակէ
որական է և իգական ըլլալն իսպառ-
մեքած. հեղինակ հիշալ փստիին
կողմանէ իրենց եղած այս նախա-
տինքը ուրիշ նախատինքով մը կը
փոխարինեն, հաց չեն ուտեր, մի-
այն հագուելը բաւական կը սեպին
և եթէ բան մը ուտել հարկ ըլլայ
սէր կուտեն, և վրայէն ջուր կը
խմեն:

Անաստատիա կընշանակէ ս-
րովհետեւ յատուկ անուններն ալ
նշանակութիւններ ունին. ոչ հի-
ւանդ:

Աստաթիա կամ Աստա մուտ
գտած է է ի յոյն լեզու ի տաճկա-
կունէ «հատա» բառէն, և սկիզբի
«ան» մասնիկը Հայ լեզուի «ան»ն
է, որ կընշանակէ «բըզ». ինչպէս
անկարորի, անարգ, թիրմն, Անա-
տա կընշանակէ, ողպէս բանք,
ոչ հիւանդ, կամ առողջ, և Անա-
տաթիա, ոչ հիւանդութիւն:

Արարատ. յ գ և հ ա. — Այս
բառը թէ՛ հասարակ գոյական է և
թէ՛ յատուկ գոյական, բայց պէտք
է խոստովանիլ թէ օտար լեզուէ
մուտ գտած է ի մեզ, շատ նմանու-
թիւն ունի «արարօտ» բառին:

Ծանօթ բան մ'է արարօտն, որ
մանկիկներու կուտան և որ ծիծիկն

յաջորդութիւնն է, վերջիններ օգիւրը աի փոխուելով լեռան մը տնուն եղած է, ո՛ր գիտէ թերեւս արարօնն հանք մըն է, որ գտնուած ըլլայ ի վաղ ժամանակս առ տասնի Յրաբառ լեռան:

Մնուշիկ. ա ա և հ գ. - Մնուշիկ բառն իրբեւ ածական անուն՝ քաղցրիկ, սիրունիկ են. () Կնշանուկէ, որ, իբր կատակ, դաւն բաներու համար կը ործածուի, իբր հասարակ գոյակիւն: Կը նշանակէ, որդատիկ տնուշ, ինչպէս աքիտէ շէքերի, պէրկամատ շէքերի, ևն. մեծ անուշներուն համար, ինչպէս սուճուխ շէքերի, լոգում շէքերի են. կը ործածուի առանց «իկ» մասնկան, անուշ. Սյս նորատկառ անուշիկ բառը սիրահարութեանց մէջ ալ մուտ դառած է:

Երբոր երիտասարդ մը իւր սիրեցելոյն կըսէ, անուշիկ, պէտք է խնայող կամ աքիտէ շէքերի, կամ պէրկամատ, և կամ . . . սա տեսակ մը շէքեր կայ նէ, Խնշ կըսեն աւոր, որ ծամելը դժուար է և ակապանբուգ մէջ կփակչի կը մնայ . . . հա, միտքս եկաւ, ի.քի քաղբուլմուշ: Տարիքստ սիրեցեալի մը համար միայն «անուշ» ործածելու է, առանց «իկ» մասնիկի, զի անոնք մեծ անուշներէն են, ինչպէս յիշեցինք, սուճուխ շէքերի, լոգում շէքերի են:

Մնուշիկն, իբր ածական կրնայ

(*) Եւն. ներն կը ցուցնեն թէ ուրիշ բառարաններու ալ գտնուի է:

գործածուիլ նաեւ այն՝ յօդուածներուն համար, որոց տէրերն կամ հեղինակներն ինքզինքնին ազատ կողման վկայելու թէ՛ իրենց յօդուածներէն իրենք ալ ակարժած են այս պարագային «անուշիկ» բառը՝ տպագրական սխալ մ'է անշուշտ:

Մնատուն. ա ա. - Սյս անունն որպէս ամեն հայագէտ կը վկայէ, կը նշանակէ շխօտող. և ասկէ հետեւ ցնեմելով շխօտող կենդանեաց կըսուի անատուն, իսկ խօսողներուն՝ տուն: Սյս բառ. եօթն գրերէ կը բաղկանայ. այս նշան է թէ դէշ բառ մը չէ. որովհետեւ «թէք» է շտխտ գրով բաղկացեալներէն կըրնայ վախցուիլ քիչ մը, ինչպէս՝ խմբագիր բառն, շմոռնոնք բառը թէ՛ իս և մ գրերուն մէջ գօրու թեամբ կամ լռելեացն թ գիր մը կայ գործիմակ Տէր-բային երբեմն դօրութեամբ կը յիշատակուի, մեռաւ, նա մեռաւ, ապրեցայ, ես ապրեցայ. դաւայ, նա դաւայ. երբեքի, ես երբեքի. ևն:

Սուն և անտուն բառերն տրեմն անխափր կրնանք ործածել:

Օրինակ. - Մնատուն տղայ մը. գեւ լեզու չեղած: Սուն գինցիկ մը. այսինքն՝ նոր հրատարակուելու սկսած թերթ մը: Սուն տանտախօս մը, խնա՝ շառլաթան երեսփոխան մը: Մնատուն անդամ մը, այսինքն՝ ձեռք, ոտք, քիթ, և որ ի կարգին:

Ապակի. հ գ. - Զրհեցեղէն առաջ խօսուած լեզուէ մը փոխ առ:

նուաժ է պայմանաժամաւ մը, բայց վերջը ետ չուզուելուն պատճառաւ քովերնիս մնայած է. կը նշանակէ ձամ:

Անոցն ապակիին մանրանկարն է. անիկայ տուները կը գործածեն ասիկայ մարդերը, բայց աւելի աղէկ կըլլար եթէ անոցը տուները գործածեն և ապակին՝ մարդերը. որովհետեւ այժմ՝ ընթերցողսիրութեան ծայրագոյն յառաջդիմութեան պատճառաւ, աչքերը շատ կարճատես եղած են, և անոցներն անբաւական կը դանաւին կոր հեռուն գանուած ամեն առարկայներուն, յարմէ մեծ անտեղութիւններ կրնայ ծագիլ և ծագած ալ է: Վկայ անոնք ունինք որ այդ առարկայից կարդէն են:

Աստուր. 1 գ. — «Այս ալ տուր» նախադասութեան բառերուն իրարու կարի յայժ մերձուպրութենէն յառաջ եկած անտեղութիւն մը, կամ մանաւանդ աղաւաղում մը: Այսպիսի անտեղութիւններ հազուադիւր չեն մանաւանդ այն դժգոյսականաց գրութեանց մէջ, որք կէտադրութիւն ուղղելու ժամանակ չունենալով՝ շղթայակապ կը դրեն քովէ քով «խենթն» ու «խելալին»:

Աստուր՝ մարդու անուն է, հիմա քիչ կը գործածուի, քաղաքակրթութիւնը մեր յատուկ անունաց բառարանն ճոխացուցած է, և ունինք հիմա ակորժալուր նոր անուններ, որոցմէ անցնիլ կարելի չէ. անոնք ալ մենէ չեն անցնիր

եւ՝. Անցեալ օր նոր յատուկ ոնուանց բառարան մը մտայ, որովհետեւ դռնապանը հոն չէր, և բառերն կրցի կարդալ հոն: Նորումուսին կնկան մը վրայ, Էօփէնի. փոքրիկ աղջկան մը վրայ, Աարինէ. մանչ տղու մը վրայ, Էամոն-Տանդէս. երիտասարդ հօր մը վրայ, Ժադդոր հեղին բարեկամներէն մին Նյադհնչելու դժբաղդութիւնն ունեցած է:

Ապրուստ. 6 գ. — Ապրուստը բառ չէ, դիր ալ չէ, խօսք ալ չէ, մեր Դիողինեան բառարանին մէջ դնելն ու պատճառը՝ ցուցունելու համար է վարժապետներուն թէ կայ տասնի բան մը, ի դուր կաղաղակեն անոնք թէ չկայ, թէ իրենք ալ չունին, և թէ ունենայիք ալ չունին:

Այս «ապրուստ» ը ժամանակ մը, երբ տոկիսին մտաւոր մութի մէջ էինք, երբ տակուին «ախ» ով սկսեալ և «վախ» ով վախճանեալ անմահ բանաստեղծութեանց մահկանացու հեղինակները չկային այս «ապրուստ» ը, կըսեմ, վարժապետներէն ոմանք տեսած, հօտուած, չօչալած և վայելած են. որ մէկն ալ ապրուստին քովը տուն մ'ալ չինած են, մինչդեռ աստիկ կաղմը խանութ մը կը շինէին:

Բայց այժմ ժամանակը փոխուած է, նոր սահման կայ, հիմա վարժապետ մը այդ սահմանէն դուրս չկրնար ելլալ. այդ սահմանը պանիրէն իջնաց փոքրիկ առաքարէն է, ուր կատուներն անգամ չեն սըղ-

միր կոր տաանեւիննեւորդ գարուս այս վերջին քառորդին մէջ :

Կը հատուտենք ըսածնիս Սնդեալ օր բարեկամ մը կը աժգոհէր թէ իրենց կատուն ցամաք հաց, կամ պանիր հաց չուտէր, միս կուգէ, և ճիշերին կը խոնարհէ, փիլիճ կուգէ, և խաւարին կերկըրպազէ : Մեր գլուխն ալ եկաւ, կատունիս անօթի, և ցամաք հաց չը կերաւ : Ահա՛ առոր համար է որ հիմա տպարաննիս մուկերը կը տանին կոր. փառք Աստուծոյ որ շատ բարեկամ չայցեւեր, չմեղ. ապա թէ ոչ, կորուստի ծանուցումներ տպէլէ զառ ուրիշ բուն մը ընել չպիտի մնար մեզ, և անշուշտ այդ տխուր ծանուցումներն այս օրինակաւ պիտի լինէին :

«Այս ինչ պարոնք, որ կը յաճախէր Դիողինեան Լապտերի տպարանն, անցեալ օր յանկարծ երկու ճուղիք և անողորմ մուկերէ յափրչտակուելով՝ իւր մահկանացուն կնքեց ի ծագիկ հասակի :

Յուզարկաւորութեան տխուր հանդէձը պիտի կտտարուի վաղը, ի մեծադոյն ծակն մկաքնակաց :

Հրաւիրեալ են ազգականք և բարեկամք յայս տխուր արարողութեան :

Շարունակելի

ԴՍԱՍՍԱՆ ՄԸ

Ֆրանսական գիւղի մը մէջ ՚ի ներկայութեան գիւղապետին հետեւեալ գառն տնտնուեցաւ ասկէ երեք ամիս առաջ :

Գիւղացիք իրենց բանջարանոցներն հետեւաբար և խեղճ անլեզու բանջարեղէններն, ոմանք ալ դաշտերն, ուր այնչափ գիւրաւ կեփի մարդ արեւուն ճառագայթիցը տակ թողած՝ մեծաւ մասամբ ներկայ էին գատաստանատան մէջ :

Գիւղապետն մտաւ օգնականի մը հետ ի միասին, որ երբեմն գիւղապետին կը յիշեցնէր թէ արթննալու ժամանակ էր, որովհետեւ այդ գիւղապետն մոլի քնասէր մը լինելով, իւր նախադաճութեամբ կազմաւած գատերուն այնքան կարեւորութիւն չէր ընծայէր :

Ահա՛ կը մտնեն և գատտխաղն ու տմբաստանեալը : Դատախաղն և ամբաստանեալ գրացի են եզեր, երկուքն ալ մէյմէկ բանջարանոցի տէր. առաջինը երկայնահասակ, երկրորդը՝ կարճուք մը, որ այն օր երեսը կապած էր, վերջը հասկըցուեցաւ թէ ակռայի ցաւով մը կը տանջուէր :

Գիւղապետն առ ամբաստանեալն. — Դո՛ւն ես տմբաստանեալը :

Ամբաստանեալն — Այո՛, տէր գատաւ . . . այ . . . և յանկարծ ձեռքը երեսին տանելով :

Տէր դատաւոր:

Գիւղ. — Ի՞նչ ունիս:

Ամբաս. — Ահա, տէր դատաւոր:

Գիւղ. — Ահա՞ կը ցաւի:

Ամբաս. — Ահա, տէր դատաւոր:

Գիւղ. — Ըսէ՛ ինձի թէ ինչո՞ւ գողցար այս մարդուն կողով մը կաշա՛մբը:

Ամբաս. — Ահա, տէր դատաւոր:

Դատախազն — Սա՛ւտ է տէր դատաւոր:

Գիւղ. — Ըսէ՛ կաշեւ թէ չը գողցաւ քու կողով մը կաշամբը:

Դատախազ. — Դուրս, այո՛:

Գիւղ. — Ի՞նչը սուտ է ուրեմն, — և սխալ մտածե՛լ:

Դատախազ. — Սուտ է երբ կըսէ թէ՛ . . . ահա կը ցաւի կըսէ՛նէ սուտ է:

Օգնականն. — Ի՞նչու գողցար, ամբաստանեալ:

Ամբաս. — Այ ահա կը ցաւի, տէր դատաւոր:

Օգնակ. — Պատասխանէ, եթէ ո՛չ պիտի դատաւարաւիս:

Ամբաստ. — Զգողցոյ, հաւատացէ՛ք, ե՛ս դաշտ թիւն ընեմ. . . Ատուած իմ:

Օգնակ. — Ո՞ր դրած էր այս մարդը այդ կողով մը կողմո՞րդ:

Ամբաստ. — Գետեղերքը, տէր դատաւոր, որ մեր բանջարանոցին առջէն կանցնի:

Օգնակ. առ դատախազն — Մի գոցէ՛ կողովը գետը դրած ըլլայ:

Դատախազ. — Ո՛չ, պարոն, հոն էր աչքերովս տեսայ, հո՞ն մէջը:

Օգնակ. — Գե՛տին մէջը:

Օգնականին այս հարցման վրայ ներկայք սկսան կոկորդալիս խնդալ: Եւ դիւ զապետն յանկարծ արթննալով:

— Ի՞նչը սուտ է ուրեմն, գողցո՛ւ:

Այս խոսք տեսլի մեծ քր. վշտեալ տեղի սուտաւ: Կրօնէտեւ գիւղացեան ի՛նչ հարցում՝ ըրած և տուանց պատասխանին սպասելու քնացած էր նէ, նոյնը կը կրկնէր երբ արթննալու պատիւն ըրաւ ներկայից:

Բայց դիւ զապետին խոժուռայտած ընե՛րուն վրայ վերտին հանաւարաւ թիւնը տերեց, և վերսկսաւ դատաստանն:

Գիւղ. սու օգնականն. — Ո՞ր հասած է խնդիրը որ: . .

Օգնակ. — Քիչ մը սղատեցէ՛ք. և դատախազին դառնալով. — Ո՞ր տեսայ ըսիր, գետե՞ն մէջ:

Դատախազ. — Ո՛չ, տէր, բանջարանոցիս մէջը, ա՛հ, անանիւք, ի՛նչ սիրուն դըտ խնէր. իս բա՛րանչիւրը կըրնային տանական լիպրա կշռել:

Ամբաստ. — Սայդ . . .

Օգնակ. — Սուրդ է, այնպէս չէ՞:

Ամբաստ. — Սուրդ է թէ ահա կը ցաւի, տէր դատաւոր:

Գիւղ. — Անաստն, տէր դատաւորը ես եմ, և դուն օգնական ես

Ամբաստ. — Հոտաւայէ՛ք, տէր դատաւոր, արօհեալու գուր կը

ճանաչիւր կոր . . .

Գիւղ. - Ո՞վ բաւ թէ ես կը ճանաչիւր կոր, անիծից ծնունդ, դատապարտուած ես, դուն գողցար այս՝ այն կողմերէն, ես տեսայ, դուն գողցար .

Ամբաս. - Այն տանը դուք հոն չէիք, տէր դատաւոր .

Գիւղ. - Հեռիէն կը խախտէի կոր .

Օգնի. - Կը խնդրեմ հանդարտեցէք, ինչպէրը բաւական լուսաբանուեցաւ .

Գիւղ. - Գուն ի՞նչ կըսես, ի՞նչ լուսաբանութիւն, լինցաւ Դատաւարտուեցաւ, չէ՞ս տեսնար կոր .

Օգնի. - Վերաքննութիւն մը ընել մտադիր էի .

Գիւղ. - Բը՛ ինչ որ կուզես, ես ինչպէրը վճարած կը համարեմ . . . և սկսու նորէն մրտիւղ .

Օգնի. առ ամբաստանեալն . - Եթէ կանոնաւորապէս չաշտատխանես հարցմանցս, պարտաւ ըլլաւ որ հիմա ակառք քաշել պիտի տամ, և քննութիւնը շարունակեմ .

Ամբաս. - Տէր դատաւոր .

Գիւղ. - Գունին մէջէն . Ը Ը Ը .

Ամբաս. - Տէր դատաւոր կանոնաւորապէս պիտի պատասխանեմ .

Օգնի. - Եւ հաւատա՛ որ եթէ յանցանքդ խոտաւումնիս, ամենքնիս ալ պիտի ներենք քեզ .

Ամբաս. - Բայց տէր դատաւորը դատապարտեց դիս .

Օգնի. - Ո՛չ, ո՛չ, դուն յանցանքդ խոտաւումնէ .

Ամբաս. - Այս բարեկամս, որ

կը տեսնէք հոս, տէր դատաւոր, գրայիս է, աղէկ մարդ է, ինչ մեղքս պահեմ, այսչափ տանէ է, տերեւ մը կողմիս ոնկամ գողցած չունի, և արդէն ի՞նչ հարկ կայ գողնալու, փառք ատուածոյ, իւր կողմաներն առատ են, և խոշոր, ամեն մէկը իմ դըռ խէս մեծ, տեսնելու էիք, տէր դատաւոր, ի՞նչ գեղեցիկ կերեւանն այդ ընտիր գըլուիններն առատ տեսնու ջողին տակ որ ծանիկ ծռնիկ չհանած կամայ կամայ կիջնայ այս գիւղին բոլոր բանջարանոցներուն վայ . . .

Օգնի. - Ինչո՞ւն չհեղեղար . . .

Ամբաս. - Պիտի ըսեմ, տէր դատաւոր : Ասկէ ճիշդ 23 տարի առաջ այս գրայիս ոմանեանաւոր բարեկեցիկ ընտանիքի մը աղջկան հետ իւր կինը առաւ եկաւ բնակելու մեզի մօտ, աս հաստագուն կուլին չկայ, մենէ վոր, առաին եղերքը իշտէ ճիշդ տնօր քով շինուած սիրուն խոճիթը : Առաջ քիչ մը խորթ երեցաւ ինծի իւր հարսը, որուն քիթը ձեռքիդ դաւաղանին կոթին պէս վար դարձած էր բայց յետոյ . . .

Օգնի. - Բայց պիտի խօսե՞ս բուն ինչո՞ւն վրայ :

Ամբաս. - Կարգը այն է, տէր դատաւոր, հիմա հոն պիտի դամ : Այն օրէն ի վեր այս երկուքը, էրիկ կնիկ, սկան աշխատել, և եղբոր պէս եղանք կոտոր, իւր կինն ալ ինծի իրերու քոյր, զոր տոջի բերան տտած էի, քիթն պատճառաւ, բայց, կըսէի յետոյ ինքնիքնս, քիթն ինչո՞ւ պէտք, սիրտը

նայինք, ինքը բարի ըլլայ՝ այնչափ, այնպէս չէ՞ տէր դատաւոր:

Օգնիկ. - Ո՛չ եւս պիտի համբերեմ. . . .

Ամբաստ. - Ահաւասիկ համառօտ պիտի խօսիմ. կը խնդրեմ ներողամիտ եղէք. . . .

Այս միջոցին դարձեալ կարթունայ գիւղապետն, և ահարկու յօրանջմամբ մը, Տակաւին չլնացա՞ւ այս քննութիւնն.

Օգնիկ. - Հիմակու հիմա կենսագրութիւնը կրնէ.

Գիւղ. - Ի՞նչ կենսագրութիւն ծօ. . . .

Օգնիկ. - Թողէք խօսի, տէր դատաւոր, խոստացած է ճշմարտութիւնը յայտնել:

Գիւղ. - Ըսէ նայիմ:

Ամբաստ. - Կրտէի թէ, տէր դատաւոր, ասկէ ճիշդ 23 տարի առաջ այս դրացիս ամուսնանալով բարեկեցիկ ընտանիքի մը աղջկան. . .

Օգնիկ. - Կրկնութեան հարկ չը կայ:

Ամբաստ. - Ուրեմն շարունակեմ Պատահեցաւ որ օր մը ծանր հիււանդութեամբ մը պառկեցաւ Անժէլը, այսպէս կը կոչէին զինքը թէ պէտ անունը Բողին էր, որովհետեւ իւր սրտին ազնուութեանը համար հրեշտակի մը նմանեցուցած էին զինքը, և արդարեւ բարեւորութեան մասին մէկ հատիկ էր. . .

Օգնիկ. - Աւելորդ է այլ եւս համբերել, տէր դատաւոր, վճիռնիդ կրնդ ունիմ:

Ամբաստ. - Արտասուելով և եր-

կու բռունձքովն աչերն Գորբելով. - տէր դատաւոր պիտի խոստովանիմ, հաւատացէք.

Գիւղ. - Ուրեմն շուտ, մէկ րաւով մը լնացուցէք, այս մարդուն կաղամբներն գողցա՞ք թէ ոչ:

Ամբաստ. - Ո՛չ, տէր դատաւոր:

Գիւղ. - Արդարութեան, առջեւ կը պարտինք խոնարհիլ տմենքնիս ալ, դատարանը կը դատարտէ զքեզ եռամեայ բանտարկութեան:

Ամբաստ. - Դարձեալ արտասուօք Այո՛, տէր դատաւոր, այո՛, բայց խօստացա՞ք ներել:

Գիւղ. - Ներե՛լ, մանաւանդ որ զիս ալ զրպարտեց:

Օգնիկ. - Դուք գիտէք, տէր դատաւոր:

Գիւղ. - Ապա թէ ոչ, թող վրձարէջքատարանին երեք կողով կաղամբ, որուն մէկ կողովին վրայ իրաւունք ունի դատախառն:

Այս վճիռն ընդունուեցաւ, և դատապարտեալն տխուր գէմքով հեռացաւ դատարանէն, մինչեւ մէկ ամիս վճարելու խոստմամբ:

Իւր բարեկամներն կը մրմնջեն թէ անմեղ է, գիւղապետն դուրս ելած միջոցին այդ մրմնջներն ու տրտուեցները լսելով՝ գոչեց, դժօք աղէկ գիտէք թէ ես, վերջին խօսքըս է, յանցաւոր է:

Եւ արդարեւ գիւղապետն անկողնակալութեամբ վարուած էր, և լաւ իմաստասիրած, քունին մէջ, խնդրոյն ամեն կողմերը:

Այսպիսի դատեր շատ տեղի կունենան գիւղական դատարաննե-

առջեւ, զորս չպիտի վարանինք մեր
ընթերցողաց ներկայել ի սփոփանս
իրենց վշտաց, զոր կը պատճառէ
Մեարտիկան արտասանութեան 1400
ստորիէ ետքը հանած կնճռալի խըն-
դիրն:

ԶՈՒՍԱՐՃԱԼԻՔ

Պարտապահանջ մը պարտա-
պանին:

— Գործերն ինչպէս են:

— Մի՛ հարցուներ, ցորտերէն
գլուխ առած չունինք:

— Սա մեր հաշիւը, . . .

— Շիտակը ձեռքս դրոյանս
չեմ կրնար կոր տանիլ այս օրերս
սպասէ օգերուն բացուելուն:

— Եղբայր, օգոյն հեռ ի՞նչ
վերաբերութիւն կրնայ ունենալ մեր
առնելիքը:

— Հըմ. . . չգիտե՞ս որ պա-
ղած ձեռօք հին հաշիւներ մաքրել
սովորութիւն չէ:

Մանուկ մը ճաշի տտեն հան-
դարտ չէր մնար, և մայրն ալ զայն
ղրկեց միրգէ:

Մանուկն ի սկզբան բան մը չը-
սաւ բայց երբ միրգն բերուեցաւ
ի սեղան, սկսաւ աղաղակներ ար-
ձակել:

— Ոկրամն՛ը գոչեց, մայրն ա-
նոր երեսին:

— Ձեթէ միրգէն զրկուելուս
համար է որ կուլամ:

— Ինչո՞ւ համար ուրեմն:

— Վասն զի քոյրս կուտէ անկէ:

Բժիշկ մը գեղադիր մը գրելով՝
հիւանդին տուած միջոցին կը հար-
ցընէ հիւանդը:

— Տօքթօր, խնդրեմ՝ այս ալ
միւսներուն պէս լեղի չըլլայ:

— Ոչ պարսն, ասի սովորաբար
գործածուած գինի մ'է:

— Վայ՛ աման Տօքթօր, վերջը
դժոխք կերթամ նէ:

— Բայց եթէ չը խմես, աւելի
շուտ կերթաս:

Երեւելի ատենաբանի մը ճա-
ռած միջոցին:

— Որչափ լի է իւր նիւթով,
կըսէ ներկայից մին:

— Բայց ո՞րչափ դանդաղ կը
շարժի պարպուելու, կը պատաս-
նէ ներկայ մը:

Ձկնորսին մէկը ժամանակէն
առաջ խալխան պսղբի մը սրտա-
լով իւր ամեն ատենուան հա-
րուտ յաճախորդներէն մէկուն կը
տանի մեծ պարգեւ մ'առնելու յու-
սով, և երբ ձկնորսը տուն կը հաս-
նի ձուկն կը բռնէ բակը կը դնէ, և
ձուկն կսկսի խաղալ, հարուստը դայս
տեսնելով կսքանչանայ, գրպանէն

քառորդ մէծիւ մը հանելով ձկնոր-
սին կուտայ : Ձկնորսն զայն ձուկն
տանելով՝ ալ կսկիւ հեռանալ, երբ
հարուստը կը տեսնէ թէ կերթայ,
կը հարցնէ. ձուկն ո՞ւր կը տանիս :

— Քիչ մ'ալ ուրիշ տեղ խաղ-
ցնեիր, կը տանիմ :

* *

Դպրոցի մը մէջ :

Ուսուցիչն. — Համարենք թէ
ձենէ ու թնի միտպին ունին 48 իւն-
ձոր, 32 դեղձ, 39 սալոր և 16 սիւխ
ի՞նչ կրնայ ունենալ ձենէ իւրա-
քանչիւրը :

Աշակերտ մը. — Փորի ցաւ :

* *

ԹՈՒԱՅԱՆԱԿԱՆ ԽՆԻՐԳ

Երկու անձանց թիւեր կան,
որոց գումարն եւս ոչ նուազ ան-
ժանց է, որոց արտադրութիւնը
մութի մէջ, և որոց քանորդը ի գուր
կը բնութիւն ի վաղուց հետէ, ի՞նչ
են այդ թիւերն :

* *

Երկու անասուն մէկ ախոռի և
միւսին մոտրի առջեւ կապուած
ի միասին կսկսին ուտել իրենց տըր-
ուած երկուք ու կէս առփ գա-
րին, բայց յանկարծ անասուններէն
միոյն հազը կը բռնէ և մէկ վայր-
կեան և երեք երկվայրկեան կար-
դիլուի ուտելէ, մինչդեռ միւսը կը
շարունակէր : Քիչ յետոյ միւս ա-

նասունը կարգիլուի ուտելէ միւս-
նոյն պատճառաւ : Փոքր ինչ վերջը
դարձեալ առաջինը, խուն ինչ յե-
տոյ՝ դարձեալ երկրորդը, վայրկեան
մը՝ և ահա վերադառնալով առաջինը, ման-
րեկորդ մը՝ և ահա երկրորդը :

Վերջապէս անանկ կը պատահե-
ր յոճախաբէս այս խափանմանց
պատճառաւ, այն անասունները կէս
ժամուան մէջ հաղիւ կտարտեն ի-
րենց ընթրիքը : Արդ կուզենք գիտ-
նալ թէ՞ եթէ այս հազերը չպատա-
հէին, և մեր այս հազէ տոնջուսդ
թշուա անասունները շարունակա-
բար ուտէին իրենց դարին, քանի
վայրկեանէն պիտի հառցընէին զայն
Մանուանդ ոմոնցմէ իւրաքանչիւրն
մըքան պիտի ուտէր : Կը փութանք
յայտնել թէ անասուններէն մին ոկ-
րամու էր :

Այս խնդիրներն լուծողին կը
խոտաղցուի ինչ որ կրնայ խոտաղց-
այս տեսակ պարագայներու մէջ :

— Տկրոջը շնորքը :

Ա.ԶԴ

Հարտերի առաջին թիւէն մին-
չեւ 17 թղթիւր կը դանուի միայն
մեր ապարանն, կը վաճառուի ի գին
23 դահեկանի :

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆ - ԱՐԱՄ ԱՇՃԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ ՏՊԱԴՐ. ԱՐԱՄ ԱՇՃԵԱՆ
ՆՈՒՍՈՒՑԵԱՆ ԽԱՆ ՎԵՐԻ ՅԱՐԿ ԹԻՒ Զ

معارف عمومی نظارت جلیه سنک رخصت

نومبر ۵۶